

Det skjer i kirken:
Søndagsskolen

Se side 3

Godt nytt

fra Østenstad Menighet - Januar 2014

Ole Jacob Johansen (Frp):

- Vi står opp for kristne verdier

Nytt om folk:
Jan Erik Wilhelmsen
leder menighetsrådet
Se side 9

Gateprest Inger Lise Guttormsen:

**- Rumenerne
er våre søsken**

Se side 6

Østenstad menighet

Adresse:
Gudolf Blakstadsvei 40
1392 Vettre

Tlf: 66 79 99 60

E-post: ostenstad.menighet@
asker.kirken.no

Hjemmeside:
www.ostenstadkirke.no
Kontakt menighetens ansatte på
telefon eller e-post gjennom vår
hjemmeside

Åpningstid:
Mandag - fredag kl. 10 - 14

Godt nytt fra Østenstad menighet
utgis av Østenstad menighet,
Den norske kirke.

Ansvarlig redaktør
Magda Flatmo (daglig leder):
magda.flatmo@asker.kirken.no

Redaktør:
Astrid Sætrang Morvik
(sokneprest):
astrid.morvik@asker.kirken.no

Grafisk design:
Karen Marie Eien Lillesund

Trykk:
Asker Print AS

Opplag: 5600
Fem utgivelser per år.
Abonnement: Gratis.
Frivillige bladpenger.
Bankgiro 1620 30 85242
Utenbygdsabonnement:
Kr. 100 per år.

Annonser:
Kontakt Magda Flatmo
Tlf. 66 79 99 64

 *Profesjonelt og med høy service
hjelper vi firmaer i Asker og omegn
med skatt og regnskap.
Ring oss i dag.*
Tlf: 69 87 72 20
E-post: kontakt@skattreg.no
www.skatt-og-regnskap.no

 **Båtplasser
ledig 2014**
Tlf: 909 75 276
morten.gjeruldsen@vollen-marina.no
www.vollen-marina.no

**O. VOLAN A/S
RØRLEGGERFIRMA**
Drengsrudhagen 75, 1385 Asker
T:66780803/90895749 E: gunnar.volanc2i.net
70 ÅR I ASKER

Leder:

Politikertro

Det påstås at det er mye
politikerforakt blant folk.
I høst har jeg fått tro på
politikerne: Politikertro.

Men kanskje rommer ikke
dette nykonstruerte ordet
mitt bare det motsatte av
politikerforakt. Kanskje betyr
det like gjerne den troen
politikere har. For i høst har
jeg sett mye tro hos politikere
fra forskjellige leire: Tro på
Gud. Tro på kirken. Tro på
frivilligheten i befolkningen.
Troen på menighetens evnen
til å få mye ut av pengene. Det
siste viser seg når politikerne
bruker sin makt til å bevilge
penger. I 2013 var de rause mot
kirken. Det kommer vi til å
merke i Østenstad menighet:
- Vi har fått økt vår
diakonstilling fra 46 til 100 %.
- Hver menighet i

kommunen har fått 100.000
friske kroner som skal gi økt
aktivitet.

- Og i 2015 blir byggestart
for en ny driftsbygning ved
kirkegården her i soknet.

Årets budsjettforhandlinger
i Asker kommune gjorde
faktisk Østenstad menighet til
budsjettvinner og det kommer
til å merkes. Hør bare:

En diakon i full stilling
vil kunne lindre nød i
vårt nærområde. Når
medmennesker og naboer
sliter med et kaotisk liv på
grunn av rus og psykiatriske
lidelser, har kirken et ansvar.
«Elsk din nabo,» sier Jesus. En
diakon med den nødvendige
kompetansen vil kunne være en
god støttespiller for mennesker
i en vanskelig livssituasjon. Det
er et krevende arbeid, men vi
ser fram til å kunne gjøre en
forskjell! Også arbeidet for
å gi mennesker med psykisk
utviklingshemninger en
mulighet til å utøve sin tro,
vil diakonen prioritere. Dette
er et arbeid som har pågått
i mange år, og diakonen har
spesiell kompetanse på dette
feltet. Også konfirmanter
med spesielle behov vil bli
omfattet av diakonens arbeid.
I tillegg vil tradisjonell

menighetsdiakoni fortsette
som før med hjemmebesøk og
felleskapsbyggende arbeid.

Da våre politikere fikk
presentert disse behovene,
tok de utfordringen og
satte kirken i stand til å yte
den hjelpen som ligger i
det kristne oppdraget om
nestekjærlighet. Så godt som
hele kommunestyret stilte seg
bak de særlige bevilgningene til
kirken. Det må være et utslag
av politikertro.

I dette nummeret av
menighetsbladet møter vi en av
politikerne som tror. Ole Jacob
Johansen fra Frp deler sitt syn
på kirken, verdier og tro. Det
samme gjør Vera Selnes fra Ap
når hun deler sin favorittsalme
på siste side. Vi har mange
dyktige lokalpolitikere i
soknet. Jeg har merket hvor
viktig det er å få mulighet til å
 snakke direkte med dem som
har innflytelse i kommunen.
Samtidig har politikerne
mulighet til å øve positiv
innflytelse på kirken gjennom
budsjettarbeidet.

Politikere har tro på kirken.
Jeg har tro på politikere. Takk
for samarbeidet!

Astrid Sætrang Morvik
Sokneprest

Det skjer i kirken:

Les mer om kirkens mange aktiviteter på vår hjemmeside: www.ostenstadkirke.no I denne spalten vil vi presentere én aktivitet hver gang. Denne gangen presenterer vi:

SØNDAGSSKOLEN

«Jeg vil på søndagsskolen mamma!»

«Ja det var en god idé. Til søndag drar vi til kirken hele familien.»

Du husker kanskje søndagsskolen, den eksisterer fortsatt! Hver søndag i skoleåret lærer barna Guds ord på deres premisser, mens de voksne får anledning til å gå på gudstjenesten. Etterpå er det gjerne kirkekaffe i Kirkestua, et hyggelig møtested for gode samtaler.

På søndagsskolen har vi gjerne en navnerunde og tenner lys for hver enkelt. Vi synger sanger; f. eks. Jesus elsker alle barna og Jeg er trygg hos deg. Så kommer en Bibelfortelling. Vi illustrerer gjerne med flanellograf, lego, playmobil e.l. Etterpå lager vi ting, tegner eller leker. Vi har noen ganger sett på film (Jarle Waldemar i Israel og Kirkerottene). Etterpå er det søndagsskoleblad, saft og kjeks!

I livet er det mange veikryss som skal passeres. Søndagsskolen prøver å vise at Bibelen og Guds ord kan brukes som et kompass i livene våre.

I Bibelen står det «Lær den unge veien han skal gå så forlater han den ikke når han blir gammel.» (Ordsp 22,6).

Vel møtt til søndagsskolen (og gudstjenesten)!
Hilsen Mariann og Stig Leine

VETTRE
elektriske a/s
T: 66 90 40 63

AR **AKTIVT**
renhold **AS**
T: 67 12 18 17

BLAKSTAD
FRISØRSENTER
TLF. 66782480

DAME OG HERRE

*Thea og Theodor tenner lys i søndagsskolens lysbåt.
Foto: Astrid Sætrang Morvik*

Ole Jacob Johansen (Frp):

- Vi står for kristne verdier

*Tekst og foto:
Astrid Sætrang Morvik*

Pulverkaffe, pepperkaker og politiske plakater på veggene er rammene når jeg inviterer meg selv til Ole Jacob Johansens arbeidsplass.

Han tar imot i et nyoppusset grupperom for Frp i den politiske fløyen av rådhuset. Inne i sin tredje periode som folkevalgt er arbeidet som gruppeleder nærmest blitt en heltidsjobb. – Jeg driver egentlig en nettportal sammen med min kone som er fastlege. Vi ønsker å gi hjelp til å finne fram selv, både i det offentlige og i det private helsetilbudet, forteller Frp-mannen.

– *Det er vel helt i Frp sin ånd?*

– Det gir mulighet til fleksibilitet.

– *Er dere litt euforiske i Frp nå etter å ha vunnet valget?*

– Etter 40 års utenforskap, når vi nå er kommet i regjering slik som vi ønsket, så føler jeg vi kan si at det har vært en tilvenningssak. Først nå begynner det å sive inn. Det viser seg i måten vi ordlegger oss på og jobber på. Vi har fått mye kortere vei til makten. Det er jo vennene våre som er blitt statsråder og statssekretærer! Det preger hele organisasjonen. Initiativer lokalt får større gjennomslagskraft. Selvtilliten i «Fremskrittsbevegelsen», som

vi kaller det, er mye større nå, slår 50-åringen fast.

Sjarmerende ydmykhet veksler med tydelige meninger når man snakker politikk med Frps gruppeleder, og Ole Jacob Johansen er ikke redd for sterke påstander.

– Jeg er nok kjent for å være litt tydelig og har fått mye pepper for det. Jeg mener at samfunnet har gått i feil retning gjennom åtte år med rødgrønt styre. Alt skal være likestilt. Ingen verdier er verdt å ta vare på.

– *Hva tenker du på?*

– Jeg høres sikkert veldig konservativ ut, men jeg synes det er gått for langt i forhold til de homofile, jeg tenker på surrogati og adopsjon. Rettighetsperspektivet er blitt overordnet. Man kan ikke

“ Som politisk engasjert i Asker er jeg opptatt av nærmiljøet. Der er kirken viktig - også for meg personlig. ”

snakke om barn som en ting man har rett til å skaffe seg. Noen må tørre å si det. Dette er viktige spørsmål for meg. Det er ikke opplagt at man skal strekke det så langt som nå.

Johansen mener at det rødgrønne styret har virket polariserende fordi kontroversielle saker er blitt presset gjennom. – Flertallet i Stortinget er nå endelig i samsvar med flertallet i folket. Mange har forventninger til at vi har fått et skifte, men

fallhøyden er blitt stor, innrømmer han.

Å ha innflytelse er imidlertid ikke noen ny erfaring for mannen som gjennom forrige periode var varaordfører i Asker kommune. At de borgerlige i Asker ser med velvilje på kirken, er en kjent sak, men hvordan ser gruppeleder for Asker Frp selv på denne institusjonen?

– Jeg har alltid hatt et forhold til kirken, men har nok fått et mer aktivt og reflektert forhold nå enn tidligere. Jeg er oppvokst med å gå i kirken på julaften og vil overføre det til egne barn. Det blir ikke skikkelig jul uten. Etter hvert som jeg er blitt voksen, ser jeg det fine arbeidet menigheten gjør.

Johansen forteller at han har bodd i Asker siden 1995, først i Vollen og siden på Gullhella. Der han og familien bor på Gullhella, kan man høre kirkeklokkene ringe. – Østenstad kirke er et vakkert bygg med en nydelig beliggenhet, konstaterer han.

Nærheten til kirken gir en daglig påminnelse om kirkens betydning i lokalmiljøet og etter at sønnen sto til konfirmasjon i vår, er båndene til Østenstad kirke blitt enda sterkere. Johansen forteller at sønnen har fått tilbud om å bli med i menighetens lederopplæring etter konfirmasjonen. – Det er jo et fantastisk tilbud; at man følger opp og er til stede.

Datteren har gått i klubben for 10-13-åringer en periode:

– Dig Deeper, er det det det heter? Interaksjon mellom kirken og andre aktører i nærmiljøet som konserter og skoleavslutninger

er med på å styrke tilhørigheten som nærmiljøet har med kirken. Det kjennes trygt og godt. Som politisk engasjert i Asker er jeg opptatt av nærmiljøet. Der er kirken viktig - også for meg personlig.

– *Hva med troen, tror du på Gud og Jesus?*

– Jeg er en troende mann, jeg. Ellers hadde jeg jo ikke sendt barna til konfirmasjon eller gått i kirken.

– *Det er interessant at du sier det. Mange mener at konfirmasjon og kirkebesøk bare er en tradisjon og ikke et bevisst religiøst valg?*

– Det er en fremmed tilnærming for meg at det ikke skulle bety noe når man går i kirken. I en verden som er sammensatt, tror jeg de fleste har behov for noe å holde fast i som kan være en støtte, en som er tilstede for meg.

– *Jeg vet at din kone ikke opprinnelig er norsk, gir det en annen tilnærming til religion i familien?*

www.avan.no

- Elisabeth er fra Warszawa og har vært norsk statsborger i mange år, forteller Ole Jacob.
- Men jo, det er spennende og nyttig å reflektere over hvordan troen og religionen veves inn i samfunnet – som i Polen. Det er en påminnelse om at man er kristen. Hun er katolikk og jeg er protestant, men vi står sammen i den kristne tro med dens tradisjoner og verdier.

- Jeg har lagt merke til at nesten alle de nye statsrådene er medlem av Den norske kirke. Er det typisk for et Frp-medlemmer å være medlemmer av kirken?

- Det er typisk for et Frp-medlem at det er et valg man gjør å være medlem! Vi ønsker å skille mellom kirke og stat. Det skal være opp til den enkelte å bestemme selv.

- Men er Frp-ere generelt mer religiøse enn for eksempel sosialister?

- Ja, det tror jeg. Men det handler også om verdier som er viktige for oss. Vi er opptatt av familieverdier og den kristne kulturarv. Mange kristne – hvis jeg kan bruke det uttrykket – støtter også Frp fordi vi har en politikk som støtter Israel sterkere enn hva for eksempel Krf gjør. Vi står opp for kristne verdier.

- Men dere er for aktiv dødshjelp?

- Det er et litt kontroversielt tema og har vært en tøff debatt i Frp.

- Hvor står du selv?

- Jeg må forholde meg til at det er partiets politikk. Det er ikke alt i et program som er en kampsak for et parti å få gjennom. Det er vanskelig å finne folk som er 100 % enig i alt i et program. Jeg kan for eksempel nevne Jon Alveim som var helsepolitisk talsmann for Frp. Han var mot deler av alkoholpolitikken til Frp. Det fikk han aksept for, sier Johansen og impliserer dermed at det er høyt under taket i Frp.

Noe sterkere enn pulverkaffe har Ole Jacob Johansen imidlertid ikke å by på, men stemningen er likevel god når vi skiller lag og går hver til vårt etter fotograferingen; jeg til kirken, han til kontoret i rådhuset. Lang vei er det uansett ikke mellom kirke og politikere i Asker kommune.

Våre søsken fra Romania

Av gateprest Inger Lise Guttormsen

Vi i Kirkens feltarbeid er så heldige at vi har en del kontakt med rumenerne som har tilhold her i Asker.

Her om dagen hadde vi også et avtalt møte med dem, hvor vi ved hjelp av tolk fikk bli litt mer kjent med dem. De fikk også høre litt om hvem vi er, og at det arbeidet vi gjør, er en del av kirken i Asker. Det var fint å bli litt mer kjent med hverandre, noe som har vært vanskelig tidligere på grunn av språkhindringer.

De har gitt oss lov til å fortelle litt om hvem de er.

De forteller at de er en familie. Det er mor og far som er i 60 årene, de har 7 barn, og 30 barnebarn. Tre av deres voksne sønner er her sammen med dem i Asker, det samme er en svigerdatter. Hun er nå gravid i 6. måned, og barnet som er på vei, er hennes 7. De kommer fra en liten by med omtrent 40.000 innbyggere. Her deler hele familien to hus med to soverom i hvert hus. Familien er ortodoks kristen.

Det er hovedsakelig denne familien vi ser i Asker, og de er her på 7. året. De er her gjerne 4-5 måneder om gangen før de reiser hjem til Romania og er der noen få uker. Så kommer de tilbake til Asker igjen. Resten av familien er hjemme og tar vare på alle barna. Det er arbeidsledighet i hjemlandet som gjør at de velger å komme hit, og de gir alle sammen uttrykk for at om det

hadde vært arbeid å få i hjemlandet, så hadde de ikke ønsket å leve på den måten som de nå gjør. Her i Asker tjener de omtrent 40-60 kr dagen. Noe av det går til å betale skyss, og til mat som de trenger mens de er her. Når de drar hjem til Romania, har de kanskje klart å spare opp rundt 2000 kr. som de deler med familien hjemme. De forteller også at de har god kontakt med politiet og at de er registret der, noe som kreves for å kunne utføre sitt arbeid i Asker.

På Varmestua er de velkomne. De kommer gjerne om morgenen før butikkene åpner og arbeidsdagen deres begynner. På Varmestua får de varmet seg, de får frokost og kaffe, og vi har også kunnet hjelpe dem med litt varmere klær og sko. De setter veldig pris på det lille vi kan gjøre for dem. I møte med familien fra Romania, gav de tydelig uttrykk for at de opplever å bli møtt med respekt og vennlighet i Asker og da spesielt av vår gjester på Varmestua. Familien ble gjort oppmerksom på Varmestua av gjester som ellers benytter seg av tilbudet.

Vårt møte med denne familien og med mange andre vi møter i vår hverdag på Varmestua, har lært oss om viktigheten av å bli litt kjent med den enkelte. Vi er alle mer enn det vi ser og tenker om hverandre!

Ta med dere denne familien i deres tanker og bønner i denne tiden, be gjerne også for alle andre i Asker som til tider kjemper for å finne mot til å tåle livet!

Inger Lise er gateprest og gir tilbud om samtale og forbønn.

Deler av staben i Feltarbeidet.

Fra venstre: Inger Lise Guttormsen, gateprest, Anders Corneliussen, arbeidsleder, Bjørg Hansen, husmor, Thomas Wendt, miljøterapeut, Bjørn Ole Helliksen, psykiatrisk sykepleier

BØNNENS FARGERIKE LANDSKAP

Av Gunnvor Johanne Hovland

EN VIFTE

Vi skal gjøre en liten vandring i bønnens fargerike landskap. Første stopp er en liten kirke i Wales. Hver morgen kommer det en mann inn, setter seg, sitter stille en stund og går. En dag spør kirketjeneren ham: "Hva gjør du egentlig?" Mannen svarer: "Han ser på meg og jeg ser på Han."

Neste stopp er en liten kirke i Scotland. En mann kommer innom kirken hver dag og sier: "Hei Jesus, det er Charles." Så går han igjen. En dag kommer mannen på sykehus. Han fikk ikke besøk, men virket glad og fornøyd. Den andre pasienten undret: "Du har aldri besøk, men du er så fornøyd likevel?" Mannen svarer: "Hver dag kommer Jesus innom og sier: "Hei Charles, det er Jesus."

En kvinne forteller om bønnen sin. "Jeg bare sitter i stillhet og lar Guds kjærlighetsfulle blikk overstrømme meg, slik som jeg lar solen overstrømme meg når jeg soler meg."

En mann forteller: "Hver morgen ber jeg en setning: Gud, vis meg et menneske jeg kan være god mot i dag."

Evangeliene: Matteus, Markus, Lukas, Johannes forteller samme historie, men med hver sin farge, preget av forfatterens personlighet.

Poenget er: Be slik du får det til. Ikke slik de andre får det til.

HVORDAN BER JEG VANLIGVIS?

Er det en *bønnestilling* jeg vanligvis bruker?

Ber jeg *regelmessig*?

Hvilken *form* bruker jeg?

Faste bønner eller formulerer jeg selv.

Meditasjon.

Hva er *innholdet* i bønnen?

Forbønn.

Ønskebønn, bønn om hjelp.

Takkebønn.

Klagebønn.

Synsbejennelse.

Lovprisning og tilbedelse.

Bønn uten ord.

Drøftinger med Gud.

Hvorfor ber jeg? Hva søker jeg?

Hvem er *jeg* foran Gud?

Hvem er *Gud* for meg?

Hvordan er *møtet* mellom Gud og meg?

BØNN OG PERSONLIGHET

Noen mennesker har lett for å bruke sansene sine. For disse vil det gjerne falle naturlig å takke Gud. Andre mennesker har lettere for å bruke intuisjonen sin, en bønn preget av assosiasjoner. Bønnen er flagrende: Sommerfuglbønn.

Noen mennesker har lett for å tenke og reflektere. De konfronterer, utfordrer og kjemper med Gud om livets vanskelig spørsmål.

Andre er mer oppmerksomme på følelsene sine: Hjerdebønn. Bønnen vil ofte være bønn for andre.

Jeg har kort antydnet hvordan vår personlighet er med å fargelegge bønnen. Mange vil oppleve at de ber dårlig. Antagelig ber de mer og bedre enn de tenker om egen bønn. «Pray as you can, not as you can't.»

FORSTÅELSE AV BØNN

Bønn er den livgitte relasjonen med Gud, en naturlig og instinktiv del av det å være menneske. Bønn er vår respons på Guds kjærlighet. Bønn er en relasjon som forandrer seg og utvikler seg gjennom livet. Og Gud møter oss som unike mennesker.

Bønn er som et møte mellom gode venner: Vi taler og lytter, deler og erfarer. Utfordringen for meg er å lytte, bli oppmerksom på Guds kommunikasjon med meg. Den skjer på mange måter. Ved bønn kan vi fordype vår relasjon med Gud. Og i bønnen kan vi bli mer de menneskene Gud har skapt oss til å være. Bønn er en god gave Gud har gitt oss.

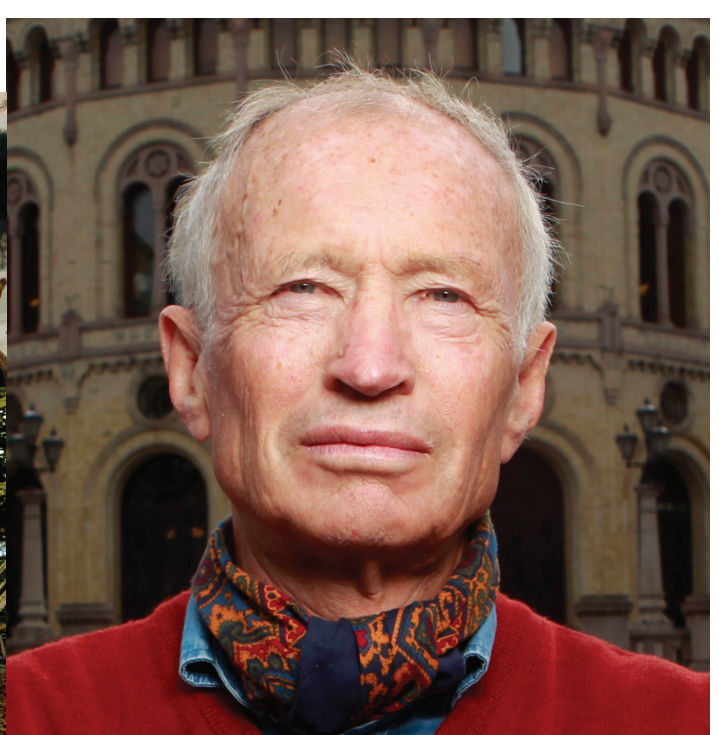
Gunnvor Johanne Hovland er sokneprest i Langhus. Hun var vikarprest i Østenstad menighet våren 2013.

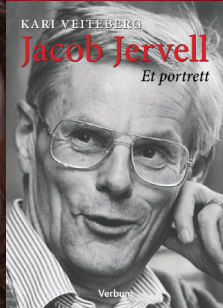
Kajsa bruker lysgloben når hun ber. Foto: Astrid Sætrang Morvik

Erik Hillestad

Karsten Alnæs

Kari Veiteberg

RØTTER OG REBELLER

– KIRKEAKADEMIETS VÅRPROGRAM av Einar Solbu

I fjor feiret vi 200-årsjubileet for Søren Kierkegaard. I år feirer hele nasjonen 200-årsjubileet for at vi ble en demokratisk stat med egen Grunnlov. Eidsvollsmennene – ja, det var bare menn! – må ha vært framsynte og ganske radikale. For det lovverket de utformet, gikk langt i forhold til samtidens syn på menneskets rettigheter i samfunnet. I bakspeilet ser vi svakheter, ikke minst den såkalte Jødeparagrafen – paragraf 2 – som nektet jøder og andre folkegrupper adgang til riket. Men det er forbausende hvor få endringer det har vært nødvendig å gjøre i Grunnloven i løpet av de 200 årene som har gått.

Vårens kirkeakademiprogram tar som utgangspunkt at samfunnet til enhver tid står på skuldrene til dem som har levd før og deres innsats, men at det er rebellene som sørger for at samfunnet ikke stivner. Eidsvollsmennene kjente godt til norske tradisjoner og norsk kultur, men også til de store, radikale omveltningene som nylig hadde skjedd i Frankrike og Amerika. Mange av Eidsvollsmennene var mest opptatt av tradisjonene, men der var også radikalere som ville videre. I februar møtet vil forfatter og historiker **Karsten Alnæs** – som nylig har utgitt boken *1814 Miraklenes år* – la oss få innblikk i hvordan mennene på Eidsvoll arbeidet. Hvem av dem fremmet de mest opprørske forslagene, og hva slags gjennomslag fikk de i Grunnloven og senere? Var det noen av dem som ikke fikk gjennomslag, men som så lenger inn i framtiden enn de andre? Hvem er heltene i 1814? er temaet for Karsten Alnæs' foredrag.

Før det, på møtet i januar, vil vi bli kjent med en av kirkens rebeller; teologen, læreren og presten **Jacob Jervell**. **Dr. theol. Kari Veiteberg** har nylig utgitt boken *Jacob Jervell. Et portrett*. Mange

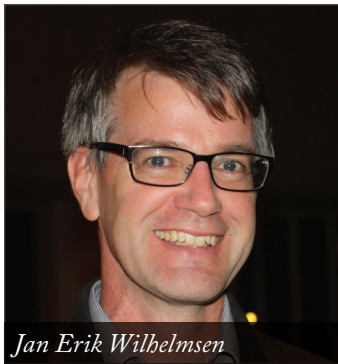
av oss husker Jervells klare stemme, hans spissformuleringer, og debattene rundt hans bibelsyn. Vi husker ham også som et varmt og lekent menneske med glimt i øyet, en som så, og gjerne lyttet til dem han møtte. «En av kristen-Norges klokeste rebeller» kaller Kari Veiteberg ham.

Temaet på vårens siste møte er helt annerledes, selv om det også i høy grad dreier seg om røtter og rebeller. Vi har røtter i en kultur som vi gjerne kaller norsk, og som er blitt til gjennom innsats av alle generasjoner før oss og impulser fra hele verden. Men kultur er aldri noe statisk. Til enhver tid vil det være krefter som utfordrer det aksepterte, og som ser behov for å skape uro i den selvtilfredshet et samfunn gjerne faller til ro i. Kunstnerne vil alltid være på leting etter nye svar, eller like gjerne nye spørsmål. En pioner i kirkens arbeid med kunst er leder av Kirkelig Kulturverksted, **Erik Hillestad**. Han vil i sitt foredrag nettopp reflektere over kunstens rolle som kirke- og samfunnsrebell.

Velkommen til møtene i Kirkeakademiet i Asker denne våren.

Møtene er åpne for alle. De finner sted på Askertun og varer vanligvis fra kl. 19.30-21.15. Slik ser vårprogrammet ut:

- **Tirsdag 28. januar:**
Kari Veiteberg: Jacob Jervell: et portrett av teologen, læreren og presten – og en av kristen-Norges klokeste rebeller.
- **Tirsdag 18. februar:**
Karsten Alnæs: Hvem er heltene i 1814?
- **Tirsdag 11. mars:**
Erik Hillestad: Kunsten – kulturens utfordrer
- **Lørdag 10. mai** planlegges en pilegrimsvandring fra Tanum til Haslum kirke i samarbeid med Katolsk Forum Asker og Bærum.

Jan Erik Wilhelmsen

Kari Bergan

Jarle Klungrehaug

Elin Oveland

Gyrid Anne Mangersnes

Øyvind Kvamme

NYTT OM MEDARBEIDERE

- Jan Erik Wilhelmsen ble valgt til ny leder for menighetsrådet fra november 2013. Menighetsrådet konstituerer seg på nytt hvert år, og Jan Erik tok over stafettspinnen fra Per Trygve Normann.

- Kari Bergan er blitt fast ansatt i stillingen som sekretær for daglig leder og prestetjenesten, samt koordinator for barnearbeidet i Østenstad menighet. Hun har vikariert i stillingen i halvannet år. Vi ser fram til å fortsette det gode samarbeidet.

- Diakon Jarle Klungrehaug har arbeidet i Østenstad menighet i 8 ½ år i 46 % stilling. I tillegg har han hatt 50 % stilling i Diakonforbundet. Før det ble avgjort at Østenstad menighet skulle få utvidet diakonstillingen til 100 %, hadde Klungrehaug søkt og fått et vikariat som diakonikonsulent ved Oslo bispedømmekontor. Han vil tiltre denne stillingen i 50 % fra nyttår, men fortsetter i Østenstad i halv stilling ut februar. Fra 1. mars vil han arbeide i full stilling

ved Bispedømmekontoret. Klungrehaug har fått permisjon fra stillingen sin i Østenstad og er ventet tilbake i full stilling når vikariatet avsluttes medio august 2014. Vi takker for det gode arbeidet Jarle har nedlagt i Østenstad menighet så langt! Vikariat i Østenstad for diakon i full stilling vil bli lyst ut.

- Trosopplærer Elin Oveland kommer tilbake etter svangerskapspermisjon i slutten av januar. Vi ønsker henne velkommen tilbake!

- Samtidig takker vi Gyrid Anne Mangersnes for den gode jobben hun har gjort som vikar i trosopplærerstillingen.

- Øyvind Kvamme har vært menighetens ungdomsarbeider fra høsten 2013 og arbeidet på timebasis. Vi ser fram til fortsatt godt samarbeid!

 Avdelingsde Vi har åpent når De har fri
DAME- OG HERREFRISØR

Åpent hverdager 09.00-21.00 - Lørdager 09.00-17.00
Tlf: 66 90 40 45 - Langenga 1, 1392 Vетtre

LOKAL STENLEVERANDØR

Vi leverer alt innen gravstener og nye inskripsjoner

Gravstener fra kr 4900,-

NORSK KUNSTSTEN & GRANITT
Fredtunv. 9, 1386 Asker T: 66905140 www.nkg.no

 Selskapslokaler
Asker ~ Dikemark

atanagaard.no
T: 47 97 16 40

øelskapslokaler

bryllup ~ konfirmasjon ~ dåp ~ jubileer
minnestund ~ firmafest ~ julebord

Asker Bærum BEGRAVELSESBYRÅ

Dagvakt Asker 66 78 05 33 A. THRANA AS
Kirkeveien 185, 1384 Asker
www.athrana.no

 STEINRIKET
NORDICSTORE AS

T: 32 84 05 05

Asker Elektriske a/s

Tlf: 66 98 70 30

 Gunnar Knutsen as
ASKER
TRANSPORT
www.gunnarknutsen.no

 JØLSTAD
begravellesbyrå

Asker: 66 78 52 50 (24 timer)
Sandvika: 67 80 84 00 (24 timer)
www.jolstad.no

Maleri av Håkon Bleken

Østenstad menighet er blitt grønn menighet. For å minne oss om ansvaret for skaperverket, har vi fått et bilde fra Oslo biskop som nå henger på kirketorget. Det viser en hustavle og et maleri av Håkon Bleken med tittelen: «Ropet fra en såret jord.»

HUSTAVLE ROPET FRA EN SÅRET JORD Av Finn Wagle og Eyvind Skeie

Menneske, du som har kunnskap om godt og ondt:
Livet er truet, ta ditt ansvar!

OPPDAG HELHETEN
Jorden er et vev uten sømmer
som ingen har rett til å rive i stykker.

SANS HELLIGHETEN
En hellig duft hviler over alt som er til.
Livet skal verdsettes, vernes og elskes.

GLED DEG OVER SKJØNNHETEN
Skaperverket eier sin egen rikdom.
Ingen ting er bare råvarer.
Jordens gaver skal forvaltes med hengivenhet og takk.

DYRK SAMMENHENGEN
Ditt liv er innfelt i jordens liv.
Alt er gitt deg til låns.
Alt skal du overlate til dem som følger etter.

KJEMP FOR RETTFERDIGHETEN
Moder jord har nok til alles behov,
men ikke til alles grådighet.
Misforholdet mellom fattig og rik
er forakt for menneskeverdet.

LEV I FORSONINGEN
Menneske, du som har makt til å ødelegge jordens vev:
Du er kalt til et liv i forsoning!

Om kors på halsen og nøytralitet

Av diakon Jarle Klungrehaug

I høst har vi vært vitne til at nyhetsanker Sellmann på NRK-Sørlandet ble pålagt å fjerne sitt lille korssmykke hun hadde rundt halsen når hun skulle lese nyheter. I en annen sak ble en diakonutdannet sykepleier på et kommunalt sykehjem gitt advarsel av sin arbeidsgiver fordi noen hadde hørt at hun hadde snakket med en beboer om Jesus. (Beboeren var kristen og har vært aktivt med i en menighet hele livet)

Mange av dagens ledere var studenter på 70-tallet og fikk lære om normen om livssyns- og verdinøytralitet. Som profesjonelle utøvere skal en opptre nøytrale og ikke påvirke klienter eller kunder med våre verdier. Derfor lever dette tankegodset fortsatt i dagens samfunn.

Men, greier vi virkelig å opptre nøytralt? Enten vi vil eller ei preges våre tanker, ord og handlinger av de verdier og livssyn vi måtte ha. Som medvandrer har jeg flere ganger opplevd å se mennesker blir utsatt for stigmatisering og fordømmelse i møte med det såkalte nøytrale hjelpeapparat. Jeg må innrømme at jeg ikke lenger tror på nøytralitetstanken.

Som student på 80-tallet møtte jeg en revidert norm.

Nøytralitet ble erstattet med livssyns- og verdibevisthet. Når en er trygg og bevisst på egne verdier og livssyn, kan en i større grad møte andre mennesker med respekt for deres verdier og livssyn. Og i møte med mennesker i sorg eller kriser skal yrkesutøvere opptre særlig varsomt så en ikke utnytter situasjonen til å overføre egne normer og verdier i møte med sårbare klienter. Da blir åpenhet om eget ståsted også et viktig moment for å skape tydelighet og trygghet.

Når en leser aviser som Vårt Land og Klassekampen vet en i det minste hvilke verdier journalistene står for og kan tolke de artiklene som leses i lys av det. La oss derfor ikke være så redde for å slippe religiøse symboler eller andre markeringer til i det offentlige rom. Vi lever i et økende flerreligiøst og flerkulturelt samfunn. Og tydelighet på hvem vi er og hva vi står for er ikke farlig eller invaderende, men kan heller virke avklarende og gjøre hverandre tryggere.

NYTT BARNEKOR I ØSTENSTAD KIRKE

Barn fra 2. til 4. trinn inviteres til å bli med i barnekor på tirsdager kl. 17-18.

Dirigent er kantor Kristin Hesselberg Meland.
Påmelding ved oppmøte eller telefon til menighetskontoret 66799960. Semesteravgift kr. 200.

Tirsdag er familiedag i Østenstad kirke med servering av middag fra kl. 16.15.
Fra kl. 17 er det Småbarnssang (1-3 år), Minigospel (4-6 år) og barnekor (2.-4. trinn).

Tro & liv

Andakt av kapellan Olav Valen-Sendstad

FREMTID OG HÅP

Alle som har opplevd en alvorlig krise i sitt liv, vet hvor vanskelig det er å se fremover i slike tider. Tanken på det som vi mistet kan ta alle krefter. Det kan ta tid før vi klarer å legge fortiden bak oss, forsones oss med den. Men med tiden kommer nytt håp og nye krefter. Håpet ligger m.a.o. ikke i fortiden, men i fremtiden. Det gjelder enten vi er unge, voksne, eldre eller gamle.

I 1 Mosebok 12 fortelles at Abra(ha)m forlot sitt land, sitt folk og sin slekt og dro til Kanaans land, Israel. Han la fortiden bak seg, gikk mot sitt nye fedreland. Abraham trodde Guds ord og løfte. Dvs. han så seg ikke tilbake, men levde for fremtiden og håpet. Det første han gjorde, var ikke å bygge seg hus og sikkerhet, men et alter for Herren. Der lå fremtiden.

Abraham kunne neppe ha sett hele rekkevidden av Guds fremtidige velsignelser. "Din ætt skal bli tallrik som havets sand, og: Du og din ætt skal arve landet til evig tid og: I din ætt skal alle jordens folk velsignes".

Abraham bygde flere alter der han kom. Under ørkenvandringen bar folket paktens ark foran seg mot løftets land, og i Jerusalem ble så templet bygget. Guds løfter gikk i oppfyllelse. Men Guds løfte var likevel noe mer enn dette. Selv Salomos tempel var som bilde å regne. Guds løfte var i sin dypeste mening at Gud selv skulle bygge et tempel (alter) for Israel og selv gi det ultimate offer for folket der. Ved Guds egen sønns soning for vår fortid, skulle folket få tilgang til det virkelige (hellige, løfte-) landet, den evige fremtid.

Guds løfteoppfyllelse til Abraham lover oss en fremtid større enn vi kan fatte her og nå. Vi må kanskje se tilbake på våre liv av og til. Det er vår måte å forsones oss med fortiden, for å gå videre. Men ved Kristi død og oppstandelse, gikk Guds løfter i oppfyllelse. Han sonet våre synder, leget vår sykdom og nød. Vi kan legge fortiden bak oss og se fremover. I det nye året, går vi med løftet (les: løftets) blick. Å se fremover er å være forsonet med det gamle og få krefter til det nye liv.

Slekters gang

💧 Dåp

13. oktober

Benjamin Winblad Hauge
Magnus Røise Warholm

20. oktober

Johannes Brændhagen Moskvil
Alexius Falmår Kise
Amanda Margrethe Falmår Kise
Edvard Johan Jentoft

27. oktober

William Rino Hansen

10. november

Milla Sofie Bugge Karsten
Jenny Rudi Godøy
Eline Walle-Leknes

17. november

Anna Cecilia Heggen
Elise Eien
Tarjei Bøe Handagard
Hedda Sofie Rønning
Offergard
Katharina Lynum

24. november

Elise Hallen Hasaas
Nora Jahr
Victor Gude Torp Isaksen
Celine Pedersen

⊕ vielse

7. desember

Elisabeth Helgesen og
Erik Holm Hartvedt

† Gravferd

4. oktober

Steinar Aakerøy

7. oktober

Gerd Elisabeth Wiik-Hansen

8. oktober

Aud Engel Gisle

10. oktober

Inger Sofie Bakken
Ole Georg Evensen

11. oktober

Borghild Eriksen

15. oktober

Astrid Martinsen
Hans Jørgen Mo

16. oktober

Svein Bækvold

31. oktober

Anna Pauline Evensen

6. november

Henrik Henriksen

7. november

Eva Sigrun Hilleren

15. november

Eldbjørg Rypdal Vik

20. november

Stig-Arne Abrahamsson
Garnaas

3. desember

Hildur Skaaret

5. desember

Reidun Skramstad

Gudstjenester i Østenstad kirke

26.01. – 30.03.2014

Gudstjenestene starter kl. 11.00 hvis ikke annet er angitt. Endringer kan forekomme. Les mer om den enkelte gudstjeneste på www.ostenstadkirke.no

**26. januar,
4. søndag i
åpenbaringstiden**

Misjonssøndag
Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Sykehuset i
Okhaldhunga

**2. februar,
5. søndag i
åpenbaringstiden**

Barnegudstjeneste
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Offer: Menighetens arbeid

**9. februar,
6. søndag i
åpenbaringstiden**

Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Menighetens arbeid

**9. februar kl. 18.00
Kveldsmesse**

Taler: Janneke Riskild

**16. februar,
Såmannssøndag**

Prest: Astrid Sætrang Morvik
Offer: Gideon Norge

**23. februar,
Kristi forklarelsesdag**

Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Menighetens arbeid

**2. mars,
Fastelavnssøndag**

Barnegudstjeneste
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Offer: Søndagsskolen Norge

**9. mars,
1. søndag i fastetiden**

Presentasjon av konfirmanter
Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Menighetens arbeid

**9. mars kl. 18.00
Kveldsmesse**

Tema: Fra "Bedehusland"

**16. mars,
2. søndag i fastetiden**

Prest: Astrid Sætrang Morvik
Offer: Menighetens arbeid

**23. mars,
Maria budskapsdag**

Misjonssøndag
Østenstad sangeri
Prest: Olav Valen-Sendstad
Offer: Sykehuset i
Okhaldhunga

**30. mars
3. søndag i fastetiden**

Diakonisdagen
Lørdagsklubben
Prest: Astrid Sætrang Morvik
Offer: Kirkens bymisjon

*Velkommen til morgenbønn
i Mariakapellet hver onsdag
kl. 8.30–8.50. Morgenbønn
følger en fast liturgi med bønn,
veksellesing, sang og dagens
bibelord.*

Min favorittsalme

Vera Selnes

*Pensjonist,
kommunestyrerepresentant for
Arbeiderpartiet*

- Nå er du vel spent på hvilken salme jeg har valgt?

Jeg har Vera Selnes på telefonen. Hun er tydelig ivrig etter å dele sin favorittsalme med leserne av menighetsbladet:

- Jeg har valgt en av de nye salmene i den nye salmeboka, nemlig Julekveldsvisa av Alf

Prøysen. Jeg ropte hurra da jeg så at den var kommet med! Den er spesiell for meg fordi jeg er født og oppvokst i Nittedal og var nærmeste nabo med Alf Prøysen. Barna hans, Elin og Ketil, var mine lekekamerater, forteller Vera.

- Alf hadde også nærhet til Asker. Han arbeidet på Vøyen gård og var aktiv i miljøet på Sem småbrukerlærerskole. Der var også Arnljot Høiland som skrev melodien. Den var først skrevet til «Læringlevisa» som omhandlet dem som sto nederst på rangstigen, lærlingene.

Alf Prøysen var småkårsfolkets talsmann, de som ikke har så mye, men vet å sette pris på det de har. I Julekveldsvisa kommer juleevangeliet frem på en utrolig nær og var måte, konkluderer Vera.

- Hvem vil du utfordre videre i salmestafetten?

- Jeg utfordrer min svigersønn Pål Børresen.

Nå har vi vaske golvet og vi har bori ved,
og vi har sett opp fuggelband og vi har pynte tre'.
Nå sett vi øss og kvile og puste på ei stund,
imens je rugge vogna, så'n bror din får en blund.

Dra krakken bortått glaset, så sett vi øss og ser,
og prøve finne leia der julestjerna er,
den blankeste ta alle, hu er så klar og stor
- du ser a over taket der a Jordmor-Matja bor.

Hun er så snill den stjerna, hu blonke', kan du sjå?

- Og nå skal je fortælja så du kan høre på.
Den fyrste gong hu skinte så lage hu ei bru
imilla seg og himmel'n og ei krubbe og ei ku.

I krubba låg en liten gutt så fresk og rein og go',
og mor hass dreiv og stelte'n og far hass sto og lo,
og gjetergutta deromkring dom kute tel og frå
og bar med seg små lam-onger som gutten sku' få sjå.

Og tel og med tre vise menn - dom rei i flere da'r
og ingen visste vegen og itte 'hen det bar,
men stjerna syntte leia på himmelkvelven blå
så ingen ta dom gikk bort seg og alle tre fekk sjå.

Ja, det var fyrste gongen som julestjerna brann,
men sia har a brønne i alle verdens land,
og sammå å som hende er stjerna like stor
- du ser a over taket der a Jordmor-Matja bor.

T: Alf Prøysen 1951

M: Arnljot Høiland 1944